

на психоінтелектуальний стан людини. Кольори, створюючи тепле і холодне середовище, підкреслюють настрій відвідувача, породжують задоволення чи роздратування. Тому їх кількість на стенді повинна бути обмежена.

Інша обов'язкова умова при створенні стенду – це освітлення. Дизайнер ураховує загальне освітлення виставкової зали, освітлення у зонах пересування відвідувачів, інколи використовуючи поєднання кількох джерел освітлення.

Отже, техніка безпеки на виставці є необхідною умовою забезпечення безпечних умов перебування, та виконання різноманітних робіт при монтажі виставки.

Основними заходами при створенні та відвідуванні виставок є:

- забезпечення техніки безпеки;
- забезпечення пожежної безпеки;
- забезпечення громадського порядку;
- забезпечення першої медичної допомоги у місцях проведення виставок;
- попередження надзвичайних ситуацій та людей у цих ситуаціях;
- відсутність перешкод на шляху відвідування;
- відсутність дротів і кабелів на підлозі;
- відсутність легкозаймистих речовин.

Таким чином, обов'язкове виконання всіх необхідних заходів організації та проведення виставок буде сприяти безпечним умовам збереження життя людей.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АКЦЕНТИ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ПРИ ВИВЧЕННІ РІЗНИХ ВИДІВ ДЕКОРАТИВНО – ПРИКЛАДНОЇ ТВОРЧОСТІ

Писаренко Д. В.

*здобувачка другого (магістерського рівня) вищої освіти, факультету
технологій та дизайну Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка*

Упродовж багатьох століть для всіх народів світу художні народні промисли вчені визначають основною галуззю виробництва предметів побуту, після землеробства та скотарства.

Основними осередками декоративно-прикладної творчості України є: Опішня, що на Полтавщині, де широко впроваджується художня кераміка; Решетилівка Полтавської області-вишивальне мистецтво, зокрема вишивання

«білим по білому» (цей вид художнього рукомисла внесений до переліку нематеріальної культурної спадщини України), Петриківка Дніпропетровської області – декоративний розпис, писанкарство; Вижниця Чернівецької області (вироби з деревини, оздоблення різьбленням та випалюванням); Косів Івано-Франківської області (кераміка, килимарство) та інші.

Вивчення декоративно-прикладної творчості позитивно впливає на особистість, формує її ставлення до естетичної дійсності.

Теоретико-практичну підготовку майбутніх учителів технологій досліджували Є. Антонович, В. Бутенко, А. Вихрущ, О. Коберник, О. Кудря, Л. Масол, П. Лузан, Л. Оршанський, Т. Сорока, Ю. Срібна, В. Титаренко, Д. Тхоржевський, А. Цина та ін.

Л. Оршанський декоративно-прикладну творчість тлумачить у двох значеннях, по-перше, як вид із художньої трудової діяльності з виготовленням ручним чи частково машинним способом побутових речей, що мають не лише утилітарне, а й, передусім, естетичне призначення, слугують і для практичних цілей і для прикрашання життя людей; по-друге, як « результат творчої праці людини, втілений у довершеному художньому творі».

Усі речі, які призначені для практичного використання різняться матеріалом, формою, видом художньої обробки та способом оздоблення (розпис, малювання, вишивання, плетіння, ткання, різьблення, рельєф тощо). У декоративно-прикладній творчості використовується більше 20 природних матеріалів та велика кількість синтетичних, що об'єднує біля 100 технік і технологій їх художньої обробки.

Всі твори декоративно-прикладної творчості за видами різних матеріалів поділяються на: 1) ужиткові вироби, виготовлені з твердих матеріалів (деревина, кістка, ріг, камінь), використовуючи техніки точіння, шліфування, різьблення та ін.); 2) художні твори з металу, скла, кераміки, що виготовлені технікою лиття, формування, виточування; 3) вироби зі шкіри, соломи, рогози, волокнистих рослин (льон, коноплі).

Учені – дослідники виділяють кілька інших класифікацій видів декоративно-прикладної творчості, зокрема, О. Рудницька виділяє різні функції їх (поліхромну, монохромну, пластичну та ажурно-силуетну).

Студенти факультету технологій та дизайну педагогічного університету вивчають різні види декоративно-прикладної творчості опановуючи навчальні дисципліни. Це «Народні промисли України», «Декоративно-прикладна творчість», «Технологічний практикум», «Основи проектування і моделювання», «Основи дизайну» та ін.

Досвід стверджує, що під час проведення практичних занять з вище названих дисциплін необхідно використовувати різні методи навчання, які посилюють інтерес здобувачів вищої освіти до їх вивчення. Це проблемні та пошукові методи, а також наочні (готові вироби, різні презентації тощо).

Особливо увагу викладача необхідно зосередити на дослідницькій діяльності при вивченні історії розвитку декоративно-прикладної творчості, їх регіональних особливостей, а також збирання, замальовуванням предметів вжитку.

Відзначимо, що обов'язковою умовою проведення цих важливих видів робіт необхідно чітко виконувати всі необхідні вимоги до безпечного поводження із матеріалами, обладнанням, інструментами, організацією робочого місця. Необхідно дотримуватися правил техніки безпеки при виконанні практичних завдань, а також санітарно-гігієнічних вимог. Виконання всіх цих вимог створює можливість уникнути травм, що підвищує їх працездатність.

Перед виготовленням виробу на практичних заняттях обов'язково проводити вступний інструктаж, під час характеристики різних видів. Студенти знайомляться з різними інструментами та пристроями, використовуючи інструкційні картки, наприклад, правила роботи зі швейною машиною; голкою; гончарним кругом та ін.

Узагальнимо сказане вище тим, що декоративно-прикладна творчість, різні види якої вивчають здобувачі вищої освіти педагогічного університету, має особливе значення. Це елемент національної культури, що поєднує основні досягнення і передає у спадок зміст українських традицій.

ВИХОВАННЯ КУЛЬТУРИ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ У СТУДЕНТІВ

Левун Т. О.

*здобувачка першого (бакалаврського рівня) вищої освіти факультету
технологій та дизайну Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка*

Важливість даного дослідження обумовлена актуальністю проблеми розвитку культури безпеки у життєдіяльності, яка є особливо значущою для студентської молоді у сучасному суспільстві. Неусвідомлення ризиків та відсутність безпечної поведінки можуть спричинити небезпеку, що перешкоджає досягненню особистісних цілей та розвитку потенціалу молодих